ISSN 0909-4391

November 2008
43. årgang nr. 5

Danish Westindian Society
Protektor: Hendes Majestæt Dronningen

På medlemsmødet den 24-10-2008 fortalte Helle Bruhn Kongsted (tv) og Lotte Kristine Dysted om deres oplevelser i Vestindien.

Indkaldelse til julemedlemsmøde **se side 3**

Udvekslingsstudinernes beretninger **se side 14-21**

Referat af generalforsamlingen 24-10-2008 **se side 21-28**

DVS's hjemmeside: http://www.dwis.dk

Dansk Vestindisk Selskabs medlemsblad 2008, nr. 5.
Redaktion: Finn Ferrall (ansvarshavende).

Kære medlemmer
Formanden skriver...

”Jeg glæder mig i denne Tid; nu falder Julesneen hvid, så ved jeg, Julen kommer.” Faktisk holder jeg meget af versene i ”Peters Jul”. Men i virkeligheden er jeg slet ikke til sne og dansk jul. Men derfor kan man vel godt have lov til at ”glæde sig i denne Tid”?

Og hvad glæder jeg mig så over? Ja, først og fremmest at jeg også i år er på vej ud til US Virgin Islands. Der falder aldrig julesneen hvid. Hurra for det!

Desuden glæder jeg mig over, at orkanen OMAR’s øje passerede lige øst for St. Croix og St. John. Den havde med sig utroligt store mængder af regn. Men heldigvis var der meget få bygningsskader. Og ingen kom noget til.

Det er mig en stor glæde at byde velkommen til Jonas Møller Pedersen, som overtager Finn Baggers plads i bestyrelsen. Sammenlignet med resten af bestyrelsen, så er Jonas ung, og det er da glædeligt. Samtidig har vi den glæde, at Finn har indvilget i at fortsætte med at være ankermand for ungdomsudvekslingen.

På St. Croix glæder jeg mig især til en bestemt ting: At være med til at lave en udstilling i Frederiksted om fotografen Emilie Langkjær. Hun boede i Strandgade 10 fra 1898 til 1913. I dag rummer bygningen Caribbean Museum Center for the Arts.
Og så er der en glædelige nyhed for alle børn, barnlige sjæle og vestindien-elskere: Julekalenderen ”Nissernes Ø” bliver genudsendt på DR.

Glæd jer til medlemsmødet den 28. november. Jeg ved, at det vil blive en spændende og usædvanlig aften. Dorthe Paaske vil fortælle om hendes legendariske tante.

Glædelig jul og godt nytår ønskes af
Anne Walbom

Julemedlemsmøde i Taastrup

Fredag den 28. november 2008 kl. 19:00 (store sal)

Taastrup Medborgerhus, Taastrup Hovedgade 71, Taastrup.

Lige over for Taastrup station. Parkering bag Medborgerhuset.

„Alma Latima's kuffert"

Foredrag ved Dorte Paaske:

Tante Lat – beretningen om Alma Latimer, født uden for ægteskab den 13. maj 1887 i Frederiksted. Alma møder i 1908 min oldemors bror journalist, Holger Gotfredsen, på Sprat Hall, Frederiksted. De forelsker sig og rejser sammen til Danmark i 1908. Gennem breve, dagbøger og samtaler med personer, som har kendt Alma, er jeg ved at stykke Almas livsforløb sammen – en spændende historie om en „lyskulørt" piges møde med Danmark, uddannelse til jordemoder og sygeplejerske og meget meget mere …..

Der vil også være lotteri. Hovedpræmien er en flot adventskrans.

Der vil blive serveret **2 stk. smørrebrød pr. deltager** ved mødet.
Pris for deltagelse: **60 kr.** pr. deltager. Gæster er velkomne.

Tilmelding allersenest mandag den 24. november 2008

E-mail til moedeudvalget@dwis.dk

- eller send nedenstående kupon til Medlemssekretariatet (Erik Marcussen)
- eller ring til enten Marianne Gall, tlf.: 38 86 10 69 eller til Medlemssekretariatet.

Brug stregen på næste side for at holde postvæsenets mindstemål.

Tilmelding til medlemsmødet **fredag den 28. november 2008, kl. 19:00 i Taastrup.**

Antal deltagere: _____

Navn:

Telefon:

Sendes til Erik Marcussen - adresse på næste side.....

Unique Tours

Tag kontakt til Unique Tours, når De skal planlægge en grupperejse (min. 10 personer) til det tidligere Dansk Vestindien.
Efter mere end 20 års samarbejde med øerne, kan vi vist roligt sige, vi har det bedst tænkelige kontaktnet.

Vi ser frem til at høre fra Dem.

HEIDI CHRISTIANSEN

Lyngsø allé 3 C - DK-2970 Hørsholm

Tlf:: +45 3990 2040 - Fax: +45 3990 2080 - email: info@uniquetours.dk - www.uniquetours.dk

Reg. under Rejsegarantifonden nr. 1026 - Bank: Den Danske Bank

Porto
kr. 5,50

til

Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Hold os ajour i Medlemssekretariatet

Dansk Vestindisk Selskab har søsat en række initiativer til fremme af den elektroniske kommunikation til medlemmerne. Vi er bl.a. begyndt at udsende nyhedsmails, hvor vi orienterer om aktiviteter, vi tror er af interesse for jer. Og vi orienterer om bladet, når det udkommer.

For at det kan lykkes, skal vi imidlertid have en gældende mailadresse at sende til. Så husk venligst at give os besked (f.eks. via sekretariatet@dwis.dk) når I får ny mailadresse.

Hvis vi ikke har jeres mailadresse, så send os den venligst. Hvis I således ikke har fået en orienteringsmail om dette medlemsblad, er det fordi vi ikke har en fungerende mailadresse til jer. Og I vil altid kunne afbestille vores nyhedsmail.

Men det er lige så vigtigt at I giver os besked, når I ændrer jeres fysiske adresse. Det er forsinkende både for jer og for os, hvis medlemsbladet kommer retur med besked om ukendt modtager. I kan jo risikere at komme for sent med en tilmelding til et medlemsmøde - og vores detektivarbejde lykkes heller ikke altid.

Medlemssekretariatet

Casa Optica

Din Optiker
Howitzvej 75 B, 2000 Fr.berg

20 % til alle DVS medlemmer
Tlf: 40145078
Tidsbestilling ben@webline.dk

Dansk Vestindien

St. Croix

Frederiksted Hotel

Dobbeltværelse med bad og minikøkken på havnepromenaden i Frederiksted på danskejet hotel.

Pris pr. person i dobbeltværelse fra **14 dage: 3.495 kr. 30 dage: 6.995 kr**

www.frederikstedhotel.dk
info@frederikstedhotel.dk
Århusvej 22, 8500 Grenaa, Tlf.: 8758 9507

August F. C. Neumann, K.D.: "The Massa with the Big Mustachios"

Af William Fleming Cissel, tidligere formand for The Society of Virgin Islands Historians.

August F.C. Neumann

En af de positive ting ved at fortolke Virgin Islands koloniale historie er at forsøge at videregive en højere grad af objektivitet og balance. Det er blevet moderne for nogle historikere og amatør historikere med ideologiske mål at afvise det militære apparats betydning som en af grundpillerne i samfundsordenen – hvis det overhovedet nævnes. Derfor kan den ukritiske læser efterlades med en opfattelse af soldater som anonyme undertrykkere af den arbejdende klasse. Danske soldater gjorde ikke stereotypen om anonymiteten bedre ved mest at omgås andre danskere, fordi det var lettere og mere trygt sprogligt og kulturelt. Ikke desto mindre gør man sig selv en intellektuel og etisk bjørnetjeneste ved at se bort fra dem. Man kan finde soldater, der udviste exceptionel dedikation, tjenstvillighed og færdigheder, og derfor fortjener at blive anerkendt og husket. Et sådant eksempel er August F. C. Neumann.[1]

August Frederik Charles Neumann blev født på Frederiksberg, Danmark, den 29. september 1871. Inspireret af sin morfars, fars (som udmærkede sig i Treårskrigen, 1848-51[2]) og to morbrødres forbillede, valgte August Neumann en karriere i Det Kongelige Danske Artilleri Korps. Derfor blev han i 1886 som fjortenårig indrulleret på Hærens Elevskole.[3] Efter at være afgået som korporal i 1890, fortsatte Neumann med at færdiggøre Underofficersskolen det følgende år. Med rang som sergent og titel af Kongelig Fyrværker blev August Neumann stationeret ved fæstningsartilleriet i København.

I juni 1896 giftede August Neumann sig med Henriette Jusjong[4] og deres bryllupsrejse gik til Bornholm. Kort efter meldte Neumann sig frivilligt til tjeneste i Den Vestindiske Hærstyrke.[5] Fra august det år til april 1903 boede familien Neumann (med deres to tilkommende børn Ingeborg[6] og Harry Charles Edmund[7]) i en bolig for officerer og aftrådte senior - officerer, som lå ved siden af militærbarakkerne i Christiansted. Derefter tjente August Neumann som oversergent på St. Thomas indtil 15. juni 1905.[8]

Efter næsten ni år i Dansk Vestindien vendte August Neumann og hans familie "hjem" til Danmark. Der tjente han de næste frem år ved kystartilleriet. Men øernes kalden må have været uimodstå-

lig, for i maj 1910 meldte han sig frivilligt til tjeneste i Det Vestindiske Gendarmerikorps.[9] Neumann og hans familie ankom til St. Thomas fra København d 22. maj ombord på Vestindisk Kompagnis S.S. St. Thomas.[10] Gendarmeriet, der fungerede

som militærpoliti, supplerede det civile politi i Christiansted, Frederiksted og Charlotte Amalie, og patruljerede i landdistrikterne fra dets kavaleristation og kvarter på Kingshill, St. Croix. Det var tænkt som et mere effektivt og økonomisk alternativ til den gamle militærstyrke. Med rang af stabssergent havde Neumann trænings- og kommandoansvar for infanteriet, kavaleriet og ingeniørtropperne, såvel som artilleriet. Han gik ind for ledelse ved det gode eksempel: streng disciplin, fysisk styrke og barmhjertighed. Han var højt estimeret både blandt sine foresatte og underordnede.

Kravene fra hans militære profession afholdt ikke August Neumann fra at være bredt engageret i lokalsamfundet, specielt indenfor undervisning, kultur og sport. Han deltog aktivt som anden bas i "St. Thomas Singing Club" fra dens stiftelse i 1905[11], og senere som klubbens formand.[12] Han deltog også i "Danish Speaking Club", mens han var stationeret på St. Thomas (1903-05).[13] På St. Croix underviste Neumann, i hvert fald i 1910, i gymnastik og finsnedkeri på den private videregående skole på Estate Richmond nær Christiansted,[14] og i årene 1912-13 var han formand for Christiansted Sangforening.[15] Derudover bestyrede han indimellem Christiansted telegrafkontor og fungerede som landmåler.[16] Et nummer af West End News[17] fra 1913 antydede, at Neumann var ved at starte en nu klub, men det er uvist, om dette refererede til Gendarmeriets fodboldklub, som jævnligt konkurrerede mod det lokale civile hold, eller til den første trop af det danske spejderkorps på øerne.[18]

Da ovennævnte udstationering var færdig den 27. maj 1914, var det planen at stabssergent Neumann skulle returnere til Danmark den 1. juni.[19] Hans familie var taget i forvejen året før. Men ombord på Hamburg-Amerika Lines damper i St. Thomas havn fik han et telegram fra det danske forsvarsministerium, som beordrede ham til at returnere til St. Croix. Samme nat klokken 3.30 var der udbrudt brand i administrationskontorerne i stueetagen i gendarmeribygningerne i Christiansted.[20] Den spredte sig hurtigt udenfor enhver kontrol og omspændte hele bygningen. Ved et mirakel forårsagede branden ingen dødsofre eller sårede. Guvernør Lars Christian Helweg-Larsen[21] og den nye kommandør for Gendarmerikorpset, kaptajn F.M.C. Fuglede,[22] anmo-

dede specifikt om August Neumanns deltagelse i undersøgelseskommissionen. Det skulle vise sig, at det ikke var uden grund.

Efter brandens slukning blev kontorets pengeskab åbnet. Den kontante lønbeholdning, som havde været betroet til Fugledes forgænger Niels Jørgen Henrik Nielsen Høyer,[23] skulle have beløbet sig til 18-19.000 Dansk Vestindiske franc.[24] I stedet var beholdningen langt mindre: 40 franc i guldmønter, 219,75 franc i sølvmønter og 90 cent i kobbermønter, samt tre 100-francsedler, et uspecificeret antal 5-francsedler og 343,35 franc tilhørende den lokale sorte milits, Ordenskorpset.[25]

August Neumanns tilbagevenden skulle vise sig at være afgørende for undersøgelsen.[26] Han mistænkte Høyer for "uregelmæssigheder" og delte muligvis sin misfornøjelse med guvernør Helweg-Larsen. Ved sit forhør for undersøgelseskommissionen opførte Høyer sig meget nonchalant, og gik så vidt som til at uddele dyre cubanske cigarer til kommissionsmedlemmerne. Da cigarkassen nåede Neumann fjernede han indholdet, og kassen viste sig at have en falsk bund, hvorunder en del af de manglende penge befandt sig! Havde den matematisk kyndige Neumann udregnet forskellen i volumen på de resterende cigarer og kassens indre? Som man kan forestille sig forsvandt Høyers anseelse som dug for solen.

Undersøgelseskommissionen afslørede at Høyer havde oparbejdet en betydelig spillegæld, mens han var afgivet til tjeneste i Belgisk Congo.[27] For at slippe for sine kreditorer tog han sin afsked under påskud af sygdom, men genoptog aktiv tjeneste da han vendte tilbage til Danmark. Derefter kan han have forsøgt at holde sig skjult ved at melde sig frivilligt til tjeneste i Dansk Vestindien. Men han tog fejl. Det hævdes, at Høyers gæld blev skabt af hans kone, som var en meget smuk kvinde med en ekstravagant smag.[28] Høyer begyndte at begå underslæb med de militære midler og optog et privat lån for at dække underskuddet.[29] Den lettelse Høyer kan have følt ved August Neumanns forestående afrejse må være blevet forvandlet til panik, da han opdagede at kaptajn Fuglede var forventedes snart at ankomme til St. Croix på inspektion. Af frygt for at blive afsløret besluttede Høyer at ødelægge beviserne på underslæbet ved at sætte ild til papirerne i administrationskontoret.[30]

Afsløringen af cigarkassen førte til en krigsretssag mod kaptajn Høyer, som blev sat på Fort Christian på St. Thomas under forsæde af guvernør Helweg-Larsen.[31] Høyer blev dømt for underslæb, svig, falskneri og ildspåsættelse. Han blev frataget sin rang, bortvist fra hæren, idømt tolv års arbejde i Horsens Tugthus og idømt en bøde. Han skulle betale 14.949,75 franc til statskassen og 9 franc til kolonikassen for at dække andre tab. Dommen blev stadfæstet af Christian X den 30. november 1914.[32]

Da han nu omsider var befriet for sit engagement i "Høyer affæren", begyndte stabssergent Neumann den 17. juli 1914 hvad der skulle vise sig at blive en dramatisk og cirkulær rejse "hjem". Han afsejlede fra St. Thomas på den tyske damper Schaumburg med kurs mod Azorerne via Isla Margarita og Port of Spain på Trinidad. Den 31. juli ankom skibet til

Fayal på Azorerne, men her meddelte kaptajnen passagererne, at den kejserlige tyske regering havde inddraget skibet til krigsmobiliseringen, og at de derfor selv måtte finde hjem. To uger senere fik Neumann plads på den portugisiske damper Funchal, som ankom til Lissabon den 21. august. Fire dage senere ankom han til Liverpool ombord på en privat yacht.[33] Nu blev tingene for alvor komplicerede, da de britiske toldbetjente på baggrund af visse "beviser" klassificerede ham som en "fjendtlig udlænding" og arresterede ham![34] Det ikke vanskeligt at forestille sig, at Neumanns tyskklingende efternavn, hans militære fremtræden med overskæg a la den tyske kejser, såvel som uniformer med ukendte farver og snit alt sammen ansporede den britiske paranoia. Det gjorde ikke sagen bedre, at Neumann var i besiddelse af en Luger pistol, som han havde fået af officerer fra den kejserlige tyske marine (Der Kaiserliche Marine), da SMS "Bremen" anløb St. Croix i 1913.[35] Da embedsmændene fra det danske konsulat i Liverpool havde bekræftet hans identitet, fik Neumann lov til at fortsætte til Danmark på et neutralt handelsskib – dog uden pistolen, som var blevet konfiskeret af briterne.[36] August Neumann nåede København den 29. august, næsten halvanden måned efter hans rejse begyndte på St. Thomas.[37] Det må vist kaldes modvind!

Vel tilbage i Danmark fortsatte August Neumann med at tjene i artilleriet. Han var den sidste i den danske hær med titlen Kongelig Overfyrværker.[38] Han trak sig tilbage fra aktiv tjeneste i 1918 med rang af løjtnant.[39]
August og Henriette Neumann fejrede deres sølvbryllup i 1921.[40] Fru Neumann døde den 22. august 1936 og blev begravet fire dage senere på Solbjerg kirkegård.[41] I 1947 giftede August Neumann sig igen med den meget yngre Louise Jensen, som skulle overleve ham.[42]

Neumanns status som en officer af reserven betød ikke inaktivitet. I løbet af de næste 26 år (1916-42) arbejdede han i Finansministeriet som assisterende chefrevisor (forfremmet til chefrevisor) for Dansk Blindesamfund såvel som for Børnenes Kontor, og i Ministeriet for Offentlige Arbejder som inspektør af danske fyrtårne.[43] Under den tyske besættelse af Danmark under anden verdenskrig deltog Neumann i modstandsbevægelsen, hvor han skrev og trykte illegale skrifter.[44]

August Neumann modtog medaljer for 8 og 16 års tjeneste[45] og hærens medalje for ekstraordinær tjeneste (25 år).[46] Han blev også hædret af den danske Oddfellow Loge, som han var et mangeårigt medlem af. Den ultimative anerkendelse af Neumanns arbejde kom den 7. januar 1942 da Christian X gjorde ham til Ridder af Dannebrog.[47]

August Neumann døde i København, søndag den 12. april 1953, 81 år gammel. Han havde levet et langt liv og ved hans død bemærkede hans militære vestindiske kolleger at "…han havde en dyb social forståelse for sine landsmænd."[48]

Som tiden er gået, er August Neumann ikke længere kendt på US Virgin Islands, sådan som han var det i 1910, da man skrev at "Massa Neumann med den store moustache er velkendt af alle mennesker i Dansk Vestindien!"[49] Dog findes der to meget forskellige mindesmærker over hans arbejde, som bør bemærkes.

Gennem sine år i tjeneste i Dansk Vestindien manifesterede August Neumann en vedholdende kærlighed til øerne og deres beboere. Efter to forudgående forsøg på at købe Dansk Vestindien underskrev USA traktaten i 1916 og overdragelsesceremonien fandt sted den 31. marts, 1917. Som andre patriotiske danskere havde Neumann været meget imod salget. På Valdemars Dag[50], tre og en halv måned efter overdragelsen, bidrog Neumann og flere andre tidligere militære kolleger fra Dansk Vestindien (Zeilau, Markhøj, Sebak og Petersen) til at grundlægge Dansk Vestindisk Selskab. August Neumann blev valgt til selskabets første formand og sad i samfulde 36 år indtil sin endelige sygdom i 1952.[51]

Da Harry Neumann var i Danmark efter sin fars død, blev han inspireret til at grundlægge et håndgribeligt minde om hans fars år i militær tjeneste i Dansk Vestindien. Han kontaktede overlevende veteraner eller deres arvinger og foranledigede donation af militaria, såsom hovedbeklædninger, uniformer, udrustning, blankvåben og skydevåben, som var blevet brugt på St. Croix. Denne samling af 500 objekter udgør i dag en vigtig del samlingerne på National Park Services museum i Christiansted.[52]

[1] Denne artikel er baseret primært på papirer og fotografier af August F.C. Neumann, som ejes af forfatteren, samt på samtaler med Neumanns søn, Harry Neumann, over en tiårs periode. Forfatteren påtager sig det fulde ansvar for enhver unøjagtighed ved oversættelser.

[2] August Neumanns far, som da var en 24årig sergent, tjente ved Haxthausens batteri. Han fik Dannebrogsordenen for særligt mod. Neumann var afgået fra Militærakademiet (september 1846) ligesom hans to brødre, K.T.W. Neumann (juni 1843) og E.L.U. Neumann (august 1850). "Vore 'Vestindianere," *Rapporten, Medlemsblad for Elevskolens Minde*. Ekstra udgave. Nr. 606. November [5 sider]. 1967:5.

[3] Skolen blev grundlagt af Kong Frederik 6 i 1816.

[4] Jusjong-familien nedstammede fra Huguenotter. Neumann 1947: xxxii; *Rapporten*, 1967:5.

[5] Neumann, Kongelige dansk vestindiske Rekruttering. Legitimationsbevis for Sergent August Neumann. 25. Juli, 1896. Den Vestindiske Hærstyrke erstattede de gammeldags Kongelige Vestindiske Tropper i 1852.

[6] Født 18. maj 1898 og døde 15. oktober 1899, begge dele i Christiansted.

[7] Født 20. december 1901 og døde 1987, begge dele i Christiansted.

[8] Neumann, *Afskedsbevis*. Den Kongelig Dansk-Vestindiske Hærstyrke. 15 Juni 1905.

[9] *Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien*. 6. april, 1906. Under den organisatoriske plan, som trådte i kraft det følgende år, blev Den Vestindiske Hærstyrke erstattet af det mere kompakte Vestindiske Gendarmerikorps.

[10] *The Bulletin* (St. Thomas), 1910: 24. maj, side 2, "Passengers Arrived".

[11] *Lightbourn's Mail Notes* (St. Thomas), 1905: 17. maj, side 2. *St. Thomæ Tidende*, 1905: 17. maj, side 2.

[12] St. Thomas Singing Club. "By-Laws, adopted June 24, 1904." St. Thomas: Lightbourn's Press. Underskrevet "A. Neumann, formand."

[13] *Bulletin* (St. Thomas), 1906: 28 august, side 2.

[14] *Rapporten*, 1967:5.

[15] *Christiansted Sangforening*, reklame, 1912, 1913.

[16] *Rapporten*, 1967:5. George Balfour Fleming, Estate La Grange, St. Croix er indehaver af en minutiøs kopi af Peter Lotharius Oxholms kort over St. Croix fra 1799, lavet af August Neumann med hans underskrift og opmålingsnoter.

[17] *West End News*, 1913: 4. november, side 3.

[18] Personlig kommunikation med Harry Neuman, 1976-1985.

[19] Neumann, *Afskedsbevis*. Den Kongelig Dansk-Vestindiske Gendarmerikorps. 27. maj, 1914.

[20] Militærbygningerne i Christiansted blev bygget i 1792 til at huse en væsentlig forøgelse i hovedbyens garnison, som var en konsekvens af Den Franske Revolution og slaveoprøret på St. Domingue (senere Haiti). De øvre stokværk

af træ husede sovesalene.

[21] Helweg-Larsen var født i 1860 i København. Hans tjeneste i Dansk Vestindien omfattede St. Croix (1886-95), agerende politimester på St. Thomas (1895-98), dommer ved underretten i Frederikssteds jurisdiktion (1898-1900), guvernementssekretær (1900-12) og guvernør (1912-16). Han døde i 1934 i København. Hans ordner omfattede Ridder af Dannebrog, Den Røde Ørns Orden (Preussen) og Kommandør af Dannebrog (Kay Larsen, *Guvernører, Residenter, Kommandanter og Chefer samt enkelte andre fremtrædende Personer i de tidligere danske Tropekolonier*. København: Arthur Jensens Forlag. 1940:74).

[22] Fuglede, som var karriereofficer ved infanteriet, beholdt kommandoen over Gendarmerikorpset indtil dets opløsning efter overdragelsen af suveræniteten over Dansk Vestindien til USA den 31. marts, 1917.

[23] Høyer var født i 1876 i Odder, Danmark. Han blev optaget i den danske hær i 1895. Efter skolegang på Koloniskolen i Bruxelles accepterede han en stilling som provinspolitichef i Belgisk Congo (1904-1907) med rang af kaptajn. Høyer forlod Congo under påskud af sygdom og returnerede til tjeneste i den danske hær. Efterfølgende tjente han ved Det Vestindiske Gendarmerikorps som premierløjtnant af andet kompagni (St. Thomas) i 1909. Høyer blev udnævnt til agerende finansminister i 1910 og forfremmet til fuld kaptajn to år senere (Sten Lundø, ”Da Gendarmerikasernen på St. Croix Brændte”, *Sidens Saxo*, nr. 2, 22. årg., 2005:19).

[24] In 1905 blev en nu møntfod udsted i Dansk Vestindien bestående af ”dalere”, ”franc” (fem på hver daler), ”cent” (tyve på hver franc) og ”bits” (fem på hver cent). Sedler blev udsted med værdi fra 5 til 100 franc. Der blev udmøntet guldmønter med to værdier: 10 daler/ 50 franc, og 4 daler/20 franc. Sølvmønter blev udmøntet i 2 franc/40 cent, 1 franc/20 cent og 10 cent/50 bits. Kobbermønter blev udmøntet i 2 cent/10 bits og 1 cent/5 bits (Lincoln W. Higgie, *The Colonial Coinage of the U.S. Virgin Islands*. Racine, Wisconsin: Whitman Publishing Company. 1962:28-30)

[25] Lundø, 2005:17-18. Den paramilitære milits, Ordenskorpset, blev etableret ved kongelig proklamation i 1906, samtidig med gendarmeriet. Militsen bestod af kvalificerede sort mænd, som var i god fysisk form og minimum 18 år gamle. De var uniformerede, bevæbnede og blev trænet af gendarmeriet. Selvom militsen i teorien udgjorde en mandskabsressource i tilfælde af naturkatastrofer eller civil uro, blev den ikke betragtet som pålidelig nok til at blive indsat under landarbejderstrejken i 1916. I dets korte historie blev Ordenskorpset stort set kun anvendt til ceremonielle opgaver. Det blev opløst ved Transfer i 1917.

[26] Personlig kommunikation med Harry Neumann.

[27] Lundø, 2005:17.

[28] Personlig kommunikation med Harry Neumann.

[29] Dette lån optog Høyer hos landfysikus Kalmer, direktør Johansen og planter Nelthropp (Lundø, 2005:19)

[30] Lundø, 2005:20-22.

[31] Lundø, 2005:21.

[32] Lundø, 2005:21.

[33] Neumann, *Patent. Hæderstegnet for god Tjeneste ved Hæren*, Krigsministeriet. 26. september, 1947:xvii-xxv. Vice-Consulat de Danemark à Fayal (Açôres). “Certification for August Neumann.” 14. august, 1914. Neumanns ukendte opholdssted foranledigede følgende kommentar i West End News, 1914: ”Vi undrer os over hvad der er blevet af vor ven stabssergent Neumann. Da Hr. H. Larsen, hospitalsinspektør, forlod Danmark med S.S. United States, var han endnu ikke vendt tilbage og fru Neumann sagde, at det sidste brev hun fik fra ham var fra Trinidad.”

[34] Neumann, 1947:xxvi.

[35] ”Bremen”, som var den første let armerede krydser og navngiver til denne klasse af skibe, blev søsat i 1903. Skibet havde et volumen på 3.250 tons og kunne skyde en hastighed på 23,5 knob (B. Weyer, *Taschenbuch der Kriegsflotten*. XII Jahrgang. München: J. F. Lehmann’s Verlag. 1912:152).

[36] Royal Danish Consulate, Liverpool. Request on behalf of August Neumann. 26. august, 1914.

[37] Neumann, 1947:xxvi.

[38] *Rapporten*, 1967:4.

[39] *Soldaterbyby…til Afskedsfest 1918 i Officersmessen paa Kastrupfort*.” 1918.

[40] Antonie Schønberg, *Sølvbryllupstelegram*, 19. juli, 1921.

[41] *Fru Henriette Neumanns Jordefærd*, pamflet, 1936.

[42] Louise blev beskrevet som: ”…en fuldblods nordjyde fra Frederikshavn…”, *Rapporten*, 1967:5.

[43] Neumann, 1947:xxxi. Også personlig kommunikation med Harry Neumann.

[44] Personlig kommunikation med Harry

Neumann.
[45] Neumann, *Patent*. Hæderstegn for 16 Aars Tjeneste. Krigsministeriet. 31. juli, 1906. Neumann, *Afskedsbevis*. 1905.
[46] Neumann, 1947.
[47] Neumann, Reskript af 7. januar 1942, Ordenskancelliet, 1942.
[48] Harry Edmund Neumann, *August Frederik Charles Neumann*. Maskinskrevet manuskript, 1953.
[49] C. Nellemann Hempel, "Fra Vestindien", *Underofficiersbladet*, nr. 19, 10. årg.
[50] 15. juli.
[51] Neumann designede også Dansk Vestindisk Selskabs logo.
[52] Forfatteren, som har arbejdet som kurator for National Park Service museums samlinger på St. Croix fra 1984-2002, har katalogiseret Neumanns militaria i 1976.

William Fleming Cissel

"Brugsanvisning" for førstegangsværter

Vi nærmer os med hastige skridt det tidspunkt, hvor vi igen holder festival, og hvor vi beder medlemmer om at melde sig som værter for vore venner fra vestindien. Mange af os har prøvet det tidligere og ved, hvad der følger med. Det får os til at glemme, at der er medlemmer som måske gerne vil være værter, men er usikre på, hvad det indebærer af glæder, arbejde og besvær. Vi gamle har taget det som en selvfølge, at det ved man. Men det ved man ikke. På det seneste medlemsmøde fik jeg en opfordring til at gøre lidt rede for, hvad det giver af glæder og forpligtelser at være vært.

Når man tilbyder sig som vært for en eller flere gæster fra US Virgin Islands ved en festival, har man sagt ja til at lave et stykke arbejde, og til at få del i de glæder, der normalt følger med. Gæsterne indkvarteres som regel 1 eller 2 sammen, mand, dame eller ægtepar. Så man skal have mulighed for at give gæsterne et sted at sove, og der er ingen, der forventer at det skal være som på et 5-stjernet hotel, men bare rent og pænt og gerne med lidt plads til de 2 store kufferter, som de fleste af gæsterne har med.
Som hovedregel påtager man sig at huse gæsterne i ca. 1 uge. I den uge skal der sørges for morgenmad og aftensmad alle dage. Og her skiller vandene, for dagsprogrammet er lidt forskelligt afhængig af, om man er vært i Jylland/Fyn-området eller på Sjælland.
I Jylland/Fyns området finder man sammen med de øvrige værter i regionen og tilrettelægger et program for de ting, man vil vise gæsterne under opholdet. Man finder i fællesskab ud af, hvordan man undervejs vil sørge for forplejning til gæsterne i løbet af dagen, det kan være medbragt mad hjemmefra, måske har man fundet et spisested på turen, det afgør man selv i de enkelte grupper. Fra DVS følger der et beløb med som hjælp til forplejning og entreer undervejs. Men som hovedregel skal man regne med at sørge for gæsternes indkvartering og forplejning undervejs. Som vært deltager man også selv i de arrangementer, der i fællesskab er blevet aftalt og sat i værk.

Anderledes er det på Sjælland, hvor gæsterne ikke er delt i mindre grupper, men er sammen alle sammen ved de forskellige arrangementer. Det er festivaludvalget, der har sørget for diverse besøg rundt omkring. I den forbindelse har Festivaludvalget også ofte sørget for forplejning ved frokosttid. Her skal man som vært bringe og hente gæsterne på forud fastlagte steder og tidspunkter. Ved flere af arrangementerne kan værter-

ne deltage mod selv at betale omkostningerne. Det sid-ste vil fremgå af de tilmeldingslister, som på et tidspunkt dukker op.

Den sidste fredag gæsterne er i Danmark, holder DVS traditionen tro en afskedsfest for gæsterne. Her ser vi meget gerne, at værterne fra såvel Jylland/Fyn som Sjælland deltager, og da vi ikke er en meget velhavende forening, bliver det for egen regning. Sædvanligvis betaler man også selv for sine og gæsternes drikkevarer under festmiddagen.

I det daglige er det sædvane, at gæsterne deltager i de løbende praktiske gøremål, sætte på bordet, tage af bordet, lave mad – måske kan man få dem til at lave caribisk mad en dag – og, hvad der ellers måtte være hensigtsmæssigt for at alle kan have en afslappet periode sammen. Det er altså ikke meningen, at gæsterne skal opvartes, som boede de på et 5-stjernet hotel.

Men så er der forhåbentlig også alle glæderne ved at have gæster fra fremmede himmelstrøg og ikke mindst det bekendtskab måske venskab som kan udvikle sig under og efter et sådant besøg.

Walther Damgaard

Medlemsmøde i Horsens 18. oktober 2008

26 jyske og fynske medlemmer havde fundet vej til Horsens Firmaidræts lokaler den 18. oktober. Det blev en god og hyggelig eftermiddag at dømme efter støjniveauet. Fra bestyrelsen deltog Anne Walbom og Walther Damgaard.

Anne Walbom bød velkommen og indledte mødet med at vise en serie af sine billeder fra karnevallet på St. Croix. Anne fortalte om de mange forskellige karne-

valsgrupper, som deltager i festlighederne. Det var ”kun” billeder fra det store optog, der var plads til at vise frem, men det strækker sig stort set også over en hel dag fra midt på formiddagen til solen går ned.

Efter kaffen og den hjemmebagte kringle, som fik pæne ord med på vejen, var det tid til at snakke Festival 2009. Walther kunne fortælle, at invitationen til øerne for længst er afsendt og tidspunktet for Festival 2009 lørdag den 25. juli til lørdag den 8. august 2009 også er accepteret af vore gæster. Vi ved endnu ikke, hvor mange der kommer, men da vi i 2007 fik lov at øge deltagerantallet til 70, så må vi være parate til at tage i mod lige så mange denne gang.

Vi har bedt om, at gæsterne alle denne gang ankommer til København, så vi i bus kan sende dem samlet af sted til Fyn og Jylland. Det er tanken at bruge samme fremgangsmåde som for 4 år siden,

nemlig at finde et antal rastepladser eller afkørselsramper ved motorvejen, hvor værterne kan hente gæsterne. Der blev fra forskellig side udtrykt tilfredshed med denne fremgangsmåde, dog bad Ålestrup området om, at man benytter Hobro Nord som stoppested.

I det budget, der foreligger p.t., er der regnet med et tilskud til værterne vest for Storebælt af samme størrelsesorden som i 2005 nemlig var 600,- kr. pr. gæst. Vi har søgt en del fonde om økonomisk støtte, men endnu ikke modtaget positive tilsagn.

Der blev lagt op til at danne nogle grupper til at tage sig af forskellige arrangementer rundt omkring i området. I det nordjyske vil der være en gruppe omkring Ålestrup, hvor Birgith og Knud Larsen vil deltage. I Horsens vil Edith Christiansen være tovholder i en gruppe for det område. I Trekant området er Helle Christensen klar til at deltage, hvis der ellers kommer nogle værter fra området ellers vil det være mere naturligt at vende sig mod Horsens-gruppen. I det sønderjyske er Thorvald Pedersen og Lilly Grønborg klar til at holde sammen på en gruppe. På Fyn vil Jens Benoni Willumsen gerne være med forudsat, at der kommer nogle gæster til Fyn.

Walther sender oplysning om navn og telefon nummer på vore medlemmer i de enkelte områder til ”tovholderne” så de får mulighed for at kontakte medlemmer ang. værtskab.

Et højskoleophold blev foreslået som en aktivitet for gæsterne under besøget. Der var dog ikke stemning for at rive 2-3 dage ud til dette formål ligesom økonomien blev nævnt som en hæmsko. Det kunne derimod måske være en ide til de enkelte grupper at lave en endagstur til en højskole for at vise gæsterne hvad det er for en størrelse.Der blev udtrykt tilfredshed med de årlige arrangementer, som DVS har lavet de seneste år med besøg forskellige steder i Jylland. Thorvald Pedersen gjorde opmærksom på at Ribe i 2010 fylder 1300 år og derfor vil være et oplagt mål for et arrangement. Valdemar Slot på Tåsinge blev foreslået og også nogle af herregårdene, som er bygget for sukkerpenge, f.eks. Knabstrup. Der blev givet udtryk for, at jyder og fynboer også gerne vil tage turen til Sjælland på en sommerudflugt. Der var ikke emner, som skulle bringes med til generalforsamlingen.

Walther Damgaard

Udpluk fra en ungdomsambassadørs rejse til USVI

At jeg ville blive en af vinderne af en fantastisk rejse til de tidligere dansk-vestindiske øer, havde jeg aldrig drømt om. Faktisk tilmeldte jeg mig kun konkurrencen, som blev afholdt af Dansk Vestindisk Selskab fordi, ja, ’hvo intet vover, intet vinder’. Finn Bagger fik også min overraskelse at høre, da han sidst i januar 2008 gav mig den gode nyhed. Jeg var meget chokeret og meget glad.

Vi var to vindere, den anden hed Lotte. Inden konkurrencen blev udskrevet, kendte vi ikke hinanden, men vi blev hurtigt gode venner. På øerne skulle vi have samme værtsfamilier og samme program og altså opleve livet på de tre US Virgin

Islands sammen. Det var meget betryggende både at se frem til, men også i selve situationen.

Rejsen gav mig mange oplevelser, som jeg aldrig vil glemme. Den første, der i bogstaveligste forstand slog mig, var varmen. Inden afrejsen havde jeg til Finn Bagger udtrykt min bekymring over varmen. Han havde dog beroliget mig ved at fortælle om den dejlige brise, som altid blæser over øerne. Men idet Lotte og jeg landede på St. Thomas for første gang (hvilket var den 3. juli 2008 ved 21-tiden), mærkede jeg en trykkende hede, og jeg skyndte mig ud af flyet i den tro, at det var inde i flyet, at det er så varmt. Men nej, det var udenfor, varmen kom fra, og det selvom solen for længst var gået ned, og det var bælgmørkt. Vores velkomstkomite havde dog forudset scenariet og stod klar med vandflasker til os. Heldigvis gik der nærmest kun et døgn, før jeg havde vænnet mig til de høje temperaturer.

Dagen efter jeg landede, var den 4. juli, som faldt sammen med karnevallet på St. John, så det skulle vi naturligvis opleve.

Desuden skulle Brandon, den unge ambassadør fra St. Thomas, også deltage i paraden. Jeg var meget spændt på hele oplevelsen og tog noget nær 50 billeder af de feststemte og udklædte paradedeltagere. Aldrig har jeg oplevet noget lignende. Der kørte store lastbiler rundt, hvor der fra ladene spillede reggaebands af enhver slags. Nogle gav farvestrålende perlekæder eller kolde øl til publikummet. Alle i paraden bar overdådige, farverige og fantasifulde kostumer, og alle dansede og svedte både karnevalsdeltagere, men også os, der bare så på. Det ville aldrig have været det samme, hvis man forsøgte at lave noget lignende i Danmark. Alle var glade. Men sådan er det på øerne, det virker i hvert tilfælde sådan.

Man er mere løssluppen på øerne, end vi er i det kolde Nord, det fandt jeg hurtigt ud af. Selvom man dernede i nogle situationer er meget mere formelle, end vi er i Danmark, så er det alligevel på en anden måde end den måde, vi er formelle på. Man viser gerne sine følelser i Caribien. I Caribien er man et menneske, og man prøver ikke at skjule det. Består ens menu f.eks. af en ret, som teknisk set ikke behøver andet end fingrene for at blive spist, så undlader man bare bestikket eller i hvert tilfælde kniven. Er man på diskotek, som jeg også prøvede, og giver man den gas på dansegulvet, så begynder temperaturen naturligvis at stige, men i stedet for at stoppe dansen, som man ville gøre i Danmark, så smider man da bare noget af tøjet. Det tog lidt tid, før jeg havde vænnet mig til den måde at agere på. Men hvor var det befriende, da jeg fik det lært.

Mens Lotte og jeg var på St. Thomas, boede vi hos Brandon og hans forældre. Miguelina, som var ungdomsambassadøren fra St. Croix, boede sammen med os

den første uges tid. Vi fire blev hurtigt gode venner, og vi nød at cruise rundt på øens snoede og stejle veje i Brandons bil. Når vi kørte, kom musikken altid fra en af øens reggae-radiokanaler, volumen var altid i top, vinduerne rullet helt ned, og sikkerhedsselerne brugte jeg kun, indtil det gik op for mig, at det ikke var kutymen. Og de kører da også godt på øerne, selvom bilernes standard er meget lav, og selvom der er mange bilister. Og St. Thomians ynder at sige: 'Hvis du kan køre på St. Thomas, kan du køre overalt', det har de sikkert ret i.

Virgin Islanders er meget stolte af deres smukke strande, og ofte indskød de, at flere af deres strande er blandt verdens smukkeste. Ifølge hvilken liste præcist, nævnte de aldrig, men fred være med det, for strandene levede bestemt op til mine forventninger. Min favoritstrand oplevede jeg efter en uge på St. Thomas. Ifølge vores planlagde program skulle vi på vandretur på St. John. Vi nøjedes nu med bare at vandre små 3 kilometer, hvorefter varmen gjorde os tørstige nok til at gøre stop i baren på et hotel ved Caneel Bay, selvom klokken kun lige nærmede sig middag. Derefter tog vi en slags åben taxa videre til Cinnamon bay, som absolut er et must for mig at gense engang. Hvad der præcist fangede mig ved stranden er svært at forklare, men den var fantastisk. Menneskemængden var okay, vandet var så klart, at man kunne se sine fødder, selvom man stod i vand til brystet og udsynet til nogle enkelte øer satte prikken over i'et. Vi forlod stranden igen efter 5 timer, godt solbrændte, men en dejlig oplevelse rigere.

Den 13. juli var det tid for Lotte og jeg at tage til St. Croix. Jeg var naturligvis spændt på, hvad vi skulle opleve der, men jeg var samtidig meget ked af at forlade St. Thomas, hvor jeg virkelig havde nydt at være. De 10 dage på St. Croix blev også meget anderledes, end det vi havde vænnet os til på St. Thomas. Den største forskel var værtsfamilien. På St. Thomas havde vi boet hos Brandons familie, de var meget lokale og havde engageret sig meget i Lottes og mit program. På St. Croix boede vi hos en familie, der havde immigreret til St. Croix for to år siden. Deres hus var drøn-lækkert, og de var meget venlige, men de deltog ikke så meget i vores program. De gav os 'bare' husly, men hvilket husly. Fra vores værelse havde vi for det først kun 3 skridt ud i en kæmpe pool, hvor vi tilbragte meget tid, og for det andet havde vi en storslået udsigt ud over Salt River Bay, hvor Columbus i 1493 lagde til og blev 'hilst velkommen' af de lokale indianere. Det var en historie, vi fik at høre utallige gange.

En af de rigtig gode dage jeg havde på St. Croix startede lidt mærkeligt. Det var meningen at Winne Westermann skulle hente os kl. 12:30, så da hun allerede bankede på døren kl. 12, var vi meget overraskede. Vi havde vænnet os så meget til Islands Time, at vi langt fra var klar. Det ville have givet meget mere mening for os, hvis hun kom en halv time for sent. Desuden ville hun slet ikke kaldes Winne Westermann, men i stedet Oyoko Loving. Men hun var en herlig dame, en af de mest festlige, jeg mødte dernede. Hende og hendes søn, Jonathan, tog os med ud til Point Udall. Derude havde jeg den fantastiske følelse af at stå på verdens ende. Derefter sneg vi os ind på et kasino, hvor vi spillede løs i en halv times tid, dog uden at vinde det helt store,

men jeg levede højt på oplevelsen i lang tid.

Nogle af de andre gode oplevelser på St. Croix var turen til Buck Island, hvor jeg prøvede at snorkle i koralrevet, der omkranser øen, og hvor var det vidunderligt. Da jeg stod på båden med hele det lånte udstyr på, så vandet ikke ud som om, der var noget spændende at se i det. Men så snart jeg stak hovedet under, opdagede jeg, at der var en hel anden verden dernede. Guiden gav lidt gode råd inden vi gik i vandet, bl.a. at vi skulle lade være med at smile, da det ville lukke vand ind i vores masker. Og jeg endte naturligvis med at drikke flere liter havvand, for oplevelsen gjorde, at jeg smilte hele turen igennem.

En anden meget spændende oplevelse var Lawaetz Museet. Det var tidligere bopæl for Lawaetz familien, og huset stod fuldstændig, som da det var i brug. Især møbleringen var overvældende. Den bestod af lokale ting såvel som danske, og det var muligt at genkende f.eks. amagerhylden og den broderede klokkestreng, som jeg er sikker på, mine bedsteforældre ejer en magen til.

Naturligvis var der enkelte minusser ved rejsen – f.eks. den meget lange flyvetur, men de blev 100% overskygget af alle plusserne. Jeg er så glad for, at jeg vandt rejsen, og jeg vil altid være Dansk Vestindisk Selskab dybt taknemmelig for at have givet mig denne mulighed. Alle de venner, alle de søde Islanders, der rev hele eller halve dage ud af kalenderen, bare for at vise mig rundt eller invitere mig på et måltid, alle de særlige oplevelser ville jeg aldrig have fået på en almindelig hotelferie. Måske havde jeg end aldrig besøgt øerne, havde det ikke været for det her program – det ved jeg nu, at jeg slet, slet ikke kan lade være med. Jeg kommer tilbage.

Helle Bruhn Kongsted – ungdomsambassadør for DWIS anno 2008

Min caribiske drøm

Af Lotte Kristine Dysted

Det var en kold vinter eftermiddag, da telefonen ringede; jeg løb ud af klasselokalet for, til min store fornøjelse, at finde ud af at jeg havde vundet turen til Dansk Vestindien! Jeg var ovenud lykkelig over at få denne besked. Tiden efter det, gik med at snakke med Helle, Brandon og Miguelina. Jo flere dage der gik, jo mere spændt blev jeg. Men det var ikke sådan lige til, jeg havde en studentereksamen der skulle overstås først.

Nu nærmede tiden sig, jeg blev student og tog til de obligatoriske studenterfester. Kun en uge efter, jeg var udklækket som student, skulle jeg af sted. Jeg hentede Helle på Næstved station kl. 14.03 d. 2.juli 2008, og derefter gik turen mod Københavns lufthavn. På vej derind gik snakken lystigt på bagsædet og både Helle og jeg var meget spændte på den foreliggende rejse.

Helle og jeg tjekkede ind i Københavns lufthavn kl. 18.55 og derefter går turen mod London hvor vi skulle overnatte. For mit vedkommende gik min første flyvetur rigtig godt, med god hjælp fra vores fremragende steward Mark. Vi ankom til London kl. 22.00 (London time).

Næste morgen stod den på: Engelsk morgenmad og en LANG flyvetur til St. Thomas. Vi blev modtaget af Brandon, Miguelina, Mrs. Connor, og Judith Grybowski.

Judith Grybowski, Brandon Lorencio Connor, Addie Oetly, Lotte Kristine Dysted, Miguelina Valdes og Helle Bruhn Kongsted.

Det var meget overvældende, lige pludselig stod vi der, på en ø og kendte ikke en sjæl. Det gik dog rigtig godt, og vi blev hurtigt indlogeret hos Brandon. Samme aften havde vi vores første møde med caribisk mad. En ting som jeg var virkelig glad for. Men allerede her sås den første forskel, vi spiste jo ingenting! Som de udtrykte sig. Selvom jeg nok synes at jeg spiste godt den aften, blev vi stemplet som svage spisere. Vi hyggede og snakkede den første aften. Vi grinte og dansede rundt i familien Connors hus. Det var en fantastisk velkomst vi fik.

Næste dag, den 4. juli, gik turen til St. John hvor vi skulle overvære det årlige karneval.

Vejen til St. John var et mareridt. Vi skulle nemlig derhen med en såkaldt færge, men det var ikke en færge som i Danmark. Denne „færge“ sejlede så stærkt at man skulle tro at formålet med turen ikke var at komme fra A til B, men derimod at udvikle søsyge hos alle passagererne.

Og oven i det havde jeg haft en ubehagelig oplevelse med en hel anden lokal velkomstkomite – nemlig myggene. Jeg havde fået omkring en milliard mygstik over det hele plus at jeg havde udviklet en allergisk reaktion på myg. Men heldigvis kunne det dårligt blive værre, og det havde da også en hvis underholdningsværdi i at jeg havde været så uheldig. De andre synes i hvert fald at more sig over det. Karnevalet var meget overvældende, alle de farver, alle de glade og feststemte mennesker – det var en oplevelse for livet. Brandon var med i optoget, så Miguelina tog sig af os. Det var en rigtig sjov dag.

Da vi kom hjem til St. Thomas havde Mrs. Connor lavet et traditionelt caribisk måltid. Mrs. Connor er en formidabel kok, og havde en „food-van“ der stod ven Lindberg Beach, så hvis I nogensinde kommer forbi, må i prøve hendes „pate“, som vi havde glæde af hver morgen.

Jeg havde en fantastisk tid på St. Thomas, og vil aldrig glemme de mange indtryk jeg fik dernede. Jeg drømmer mig tit tilbage til øerne, når vi kørte rundt i Brandons bil, og skrålede med på de lokale sange.

Jeg er personligt meget interesseret i historie, og nød derfor at vi skulle rundt til forskellige steder som alle sammen havde noget med historie at gøre. Det var en fornøjelse at opleve et stykke af Danmark som lå så langt væk. Mange dan-

skere kender ikke noget til Dansk Vestindien, og det er en skam. Jeg oplevede mange gange at blive konfronteret med danskernes manglende viden om vores fortid. Det var noget der fik mig til at tænke over tingene og jeg blev meget pinlig på mit lands vegne. Og ikke nok med det, så var der stadig folk som var „sure“ over danskernes behandling af de indfødte på øerne, og det med rette. Alle disse ting blev vi tit konfronteret med. I starten var det lidt underligt at blive gjort ansvarlig for mit lands gerninger, længe før min levetid. Men med tiden lærte vi at det ikke var noget personligt mod os, men mod os som nation. Vi burde i Danmark, i højere grad, tage ansvar for de ting vi har gjort i fortiden.

Da jeg opholdt mig på St. Thomas oplevede jeg en masse historiske ting, bl.a. var vi på besøg på UVI (University of the Virgin Islands) hvor vi mødtes med to historie professorer. Og den ene af de professorer var den tidligere guvernør Turnbull. Det var en meget stor oplevelse. Vi besøgte et nyrenoveret bibliotek, hvor vi fik mulighed for at undersøge lige nøjagtig det emne der passede os. Og som den store mad-freak jeg er, kikkede jeg på madopskrifter fra USVI, og fandt en masse danske retter som havde fået et caribisk pift.

Jeg oplevede en masse nye ting på USVI og gjorde ting som jeg aldrig havde troet jeg skulle gøre. Deriblandt kan nævnes vores tv optræden hos Addie Ottley, det var en oplevelse, som jeg sent vil glemme. Os to danske piger slog det an på den danske facon, og var høflige og talte ikke for højt om vores følelser. Hvorimod Brandon og Miguelina slog om sig med store følelsesmæssige redegørelser og takkede Gud og hver mand for denne mulighed. Både Helle og jeg sad tilbage med åben mund og var ikke vant til en så følelsesladet offentlig situation. Det var en af de forskelle vi også hæftede os ved.

D. 13. juli blev det så dagen hvor vi skulle „flytte“ over til den anden ø. Vi blev sendt af sted med et lille fly, og landede på st.Croix efter en kort flyvetur. Vi var ærlig talt en smule kede af at skulle væk fra St. Thomas, nu da vi havde lært at kende denne ø så godt. Men vi blev godt modtaget af mrs. Sinfield og hendes to døtre.

Vi blev indlogeret hos familien Sinfield, som boede i et kæmpe stort hus ned til Salt River. Vi fik et værelse som lå ud til deres swimming pool. Man mærkede, med det samme, forskel på St.Thomas og St.Croix. Vi så for første gang grønne marker, og et nogenlunde fladt landskab efter vi var ankommet til USVI. Der var meget mere landligt på st. Croix. Vi havde, på st.Croix, æren af at møde legenden Nina York. Vi havde inden afrejsen hørt meget om hende, men det var først da man mødte hende i virkeligheden at man vidste at alle de gode ting der var sagt, var sande. Vi fik derfor også muligheden for igen at snakke dansk. Det hele var gået over i engelsk, selv Helle og jeg talte engelsk sammen. Vi tilbragte nogle fantastiske dage sammen med Nina York og hendes mand. Hun var meget interesseret i at høre om, hvordan Danmark var nu om stunder. Da jeg fik en samfundsorienteret studentereksamen, kunne jeg med glæde redegøre for bl.a. den politiske situation herhjemme.
Vi mødte en masse glade og fantastiske mennesker på St.Croix, men en person

vil jeg fremhæve; nemlig Miss Oyoko Loving. Hun kom og hentede os for at tage os med på stranden og inviterede derefter på frokost.

Helle, Winnifred „ Oyoko“ Loving og Lotte.

Og som så mange gange før, havde vi ikke nogen ide om hvem, personen var, som skulle komme og hente os. Men vi blev så positivt overraskede over hende. Hun er et af de mest livsbekræftende mennesker som jeg nogensinde har mødt. Det var en glæde at møde hende.

Men det hele var ikke bare afslapning, ture til stranden og frokost. Noget af det krævede også en god kondi og en MASSE mod. I denne kategori kan nævnes vores sejltur til Buck island som også indeholdt en snorkel tur ved revet. Det var meget grænseoverskridende at skulle dykke. Men jeg ville ikke have været foruden den oplevelse. Til de mere grænseoverskridende oplevelser hører også vores tur i kajak, hvor Helle og jeg skulle sejle vores egen lidt ekstraordinære kajak. Ud over bølgerne gik det, og vi så skildpadder. Men alle mine grænser blev flyttet da vi skulle på Tan Tan tour, som bestemt ikke er for sarte sjæle. Det er kort og godt en tur ud i regnskoven i en åben jeep, uden sikkerhedssele. Og nej, der er ikke asfalteret vej i regnskoven. Det var noget af en ekstrem oplevelse.

Efterhånden kom dagen hvor vi skulle drage til Danmark. Vi havde under vores ophold lavet en aftale med foreningen om, at vi fik lov til at blive sammen alle fire. Vi var blevet rigtig gode venner og ville derfor gerne bruge noget mere tid sammen. Planen var at vi skulle bo hos mig i Næstved, og opleve en masse ting sammen i min fødeby. Beskeden om at vi ankom fire personer fra USVI var nået frem til mine forældre, og de havde stablet noget af et arrangement på benene. Der stod hygge på programmet og til hvert måltid diskede mine forældre op med lækker dansk mad. Ungdomsambassadørene var meget imponeret, ikke mindst Brandon, som lærte sine første danske ord der; rejeost og agurkesalat.

Mens vi boede i Næstved besøgte vi Grøn koncert som gæstede byen i perioden hvor de var her. Der lærte Brandon og Miguelina at det også kan være varmt i Danmark. Vi var i det hele taget heldige med vejret, så de fik slet ikke brug for alle de sweatre, som de havde pakket.

Dagene gik med ture rundt på Sjælland, og det blev tid til at sende Miguelina videre til den næste værtsfamilie: Walther og Kirsten. Og snart kom dagen hvor vi skulle sige endeligt farvel til Miguelina og Brandon. Det var meget sørgmodigt at sige farvel til dem. For selvom jeg ikke har kendt dem så lang

tid, har jeg knyttet venskaber for livet. Jeg vil aldrig glemme den sommer, jeg brugte i selskab med de 3 andre unge.

Jeg vil slutte artiklen med en sætning som „min anden mor“ Mrs. Connor sagde til mig da vi tog af sted: „Now you have a home away from home“. Og det må man sige at jeg har, Mrs. Connor har åbnet sit hjem for mig og min kæreste og har tilbudt, at vi kan bo hos hende når vi til foråret drager til USVI.

Med alle disse ord, har jeg forsøgt at beskrive det vidunderlige ophold jeg havde på de dansk vestindiske øer. Tak for muligheden for at komme til USVI, jeg er meget taknemmelig.

Lotte Kristine Dysted – ungdomsambassadør 2008.

Referat af den ordinære generalforsamling afholdt i Taastrup Medborgerhus fredag den 24. oktober 2008, kl. 19.00

Foreningens formand, Anne Walbom **(AW)**, bød velkommen til de 24 medlemmer, der havde valgt at deltage i generalforsamlingen (udover 6 bestyrelsesmedlemmer).

1. Valg af dirigent
Bestyrelsen foreslog Hans Torpet **(HT**) valgt som dirigent. **HT** blev enstemmigt valgt. **HT** konstaterede at generalforsamlingen var lovligt indkaldt og meddelte at 2017-udvalget også ville komme med en beretning, hvorefter **HT** gav ordet til formanden.

2. Selskabets virksomhed:

2a Formandens beretning (AW)
Det var ved generalforsamlingen i 2003, at jeg blev valgt ind i bestyrelsen, som derpå konstitutionerede sig med mig som formand. Så da jeg ved sidste generalforsamling blev genvalgt, tænkte jeg: Min erfaring siger mig, at det næste år, nok vil blive et ”stille” år – der er nemlig ingen Festival. Måske vil der ikke være behov for så mange bestyrelsesmøder?

Når jeg her nu kigger tilbage, så synes jeg slet ikke man kan kalde året stille. Vi har haft 8 bestyrelsesmøder (og det er et mere end sidste år). Og nu kommer så en forklaring: På sidste generalforsamling blev der vedtaget en forhøjelse af kontingentet, og samtidig lovede bestyrelsen flere aktiviteter.

Bestyrelsen har nedsat nogle udvalg, hvis beretninger I også skal høre i dag. Nemlig Festivaludvalget, hvis formand er Walther Damgaard, mødeudvalget (med Marianne Gall som formand) og bladudvalget (med Finn Ferrall som formand). Vi har også et kulturhistorisk udvalg og et 2017-udvalg (her er jeg selv formand).
Desuden har vi et web-udvalg og et medlemssekretariat (ved Erik Marcussen) og et arkiv (ved Walther Damgaard).
Generelt om disse udvalg vil jeg nævne, at de sagtens kan have medlemmer, som ikke er i bestyrelsen, men udvalgets formand er det altid.

Som formand får man mange henvendelser, både fra folk, som allerede er medlemmer, men også fra måske kommende. Og hvad drejer disse henvendelser sig

om? Ja, det kan jeg faktisk udtale mig mere præcist om i år, for jeg har forsøgt at huske, at notere dem ned. Der var 3 henvendelser om at bo/arbejde på øerne. Der var 4, som spurgte om vi var interesserede i at overtage forskellige bøger/dokumenter der havde tilknytning til øerne. Angående slægtsforskning har jeg fået i hvert fald 3 henvendelser, og hele 5 forskellige journalister har kontaktet mig. Jeg har holdt møder med en kunsthistoriker (speciale i fotografiets historie), en islandsk antropolog og en amerikansk litteraturforsker (som kan læse dansk). Jeg har også fået forespørgsler angående at holde foredrag, og om jeg kunne tænke mig at være rejseguide. Jeg har holdt møde med en skoleklasse, som arbejder på at rejse til St Croix til maj. Talt med et ungt par, som har bestilt bryllupsrejse til St. Croix til januar. Og en ung pige, som spurgte: På hvilken ø er der mest romantisk – St. Thomas eller på St. Croix?

Jeg har også tilbragt mange timer med DVS i 80'erne og 90'erne – forstået på den måde, at vi fik overdraget en hel flyttekasse med ringbind fra afdøde Jørgen Bjerregaards enke. Jørgen Bjerregaard sad i bestyrelsen i en årrække. Der var meget at gå igennem, og ind i mellem fandt jeg ting, som burde gemmes.For et par måneder siden var der et flot arrangement i Ålborgs kulturhus "Trekanten". Jeg holdt et lille foredrag om øerne, der blev serveret romdrinks og vi spiste en caribisk middag, - hvorpå vi dansede til Polkalypso-orkestret. Ca 60 mennesker deltog og det var et af vores medlemmer i Ålborg, som havde arrangeret det.
I foråret var jeg en slags rejseleder for en rejse ud til øerne. Det var en gruppe, som, ligesom jeg, har slaverødder – og de er nu alle også medlemmer af DVS. Da afrejsedagen var den 31. marts, kunne jeg lige præcis nå at holde tale på det Transfer-arrangement, som hvert år finder sted på "Little la Grange". Jeg var ret nervøs, men det det gik vist rigtigt godt. Jeg fik i hvert fald megen god respons, og da jeg kom hjem fik jeg et smukt takkebrev fra Guvernøren. Han skrev, at han kunne mærke, at jeg talte "from the heart". Og det havde han fuldstændig ret i.

På det tidspunkt var der tale om, at Guvernøren skulle på en officiel tur til Danmark. Det kom han ikke – men en større delegation af turist-folk tog hertil. I samarbejde med Karin Gert Nielsen, som er øernes nyudnævnte turistchef her i Danmark, blev der bl.a. forhandlet med flyselskaber om bedre ruter. Jeg er her for nylig blevet informeret om, at det nu er muligt ved at flyve via Atlanta, at komme til V.I. på en dag, så man kan undgå overnatningen. Det er jo en god ting, men vi venter stadig på det direkte fly.

Bestyrelsen har også holdt et møde med Karin Gert Nielsen (den nye turistinformationschef). Formålet var at lære hinanden bedre at kende. På adskillige punkter kan vi "hjælpe" hinanden. At hun har et mål om at antallet af danske turister til USVI skal stige, kan vi kun bakke op om. For jo flere danskere, som rejser der ud, jo større er sandsynligheden for at få flere medlemmer til Dansk Vestindisk Selskab.

Og nu er vi så nået hen til ordet "fremtiden". Den synes jeg tegner spændende. Vi sporer en øget interesse for de tidligere Dansk Vestindiske Øer. Og for hver

dag der går, kommer vi tættere på året 2017. Da vi ikke har i sinde at lade os overrumple, har vi nedsat et 2017- udvalg. Mere herom senere.

Jeg synes at året har været kendetegnet ved utrolig godt samarbejde – og her menes ikke kun os bestyrelsesmedlemmer imellem. Men også med alle andre, som har hjulpet i forskellige sammenhæng, som har været aktive i udvalgene, som har været kontaktpersoner , også vores boghandler.

2b Kulturhistorisk udvalg (AW)
Kulturudvalget havde først på året 5 medlemmer. Tre fra bestyrelsen: Jonna Skourup Christensen, Finn Bagger og mig (som formand). Og uden for bestyrelsen var det Louise Sebro og Niklas Thode Jensen (som begge er historikere). Men da Louise efter nogle måneder gik på barsel, og Niklas har en meget travl fremtid foran sig, så blev vi meget glade, da vi fik en henvendelse fra de 2 unge historikere, som sidste år var praktikanter på St. John. De spurgte, om der var nogen mulighed for, at de kunne være med i udvalget, idet de åbenbart slet ikke var "færdige" med at interessere sig for de tidligere Danske Øer. Det syntes bestyrelsen var en god ide. Så derfor er Laura Thatt Jensen og Jonas Møller Pedersen nu også en del af det kulturhistoriske udvalg. Vi har holdt 7 møder.

Vi har ligesom sidste år brugt meget tid på vores ungdomsudveksling. Finn Bagger er tovholder på dette projekt. Her følger Finn's beretning om ungdomsudvekslingen:
Dette års ungdomsudveksling har været en vældig stor succes og man ville oprette et ungdomskartotek hvor man ville samle alle de udvekslingsstudenter som havde været i V.I. Man havde også planer om at samle dem til et møde i 2009. Man har også nu udsendt ansøgningsskema til alle gymnasier og universiteter.

Herefter fortsatte formanden sin beretning: Generelt kan man sige, at vi i udvalget "fodrer" bladet med historisk stof, og at vi kommer med forslag til indholdet på medlemsmøderne.

Mange af de henvendelser jeg som formand gennem årene har fået, drejer sig om emner, som jeg slet ikke ved nok om. Disse henvendelser tager jeg med til drøftelse i udvalget. Således giver udvalget mig muligheden for at komme med et tilfredsstillende svar.

En fotobog er under planlægning. Den er et samarbejde mellem DVS og St. Croix Friends of Denmark, forstået på den måde, at Betsy Rezende (historiker på St. Croix) og jeg arbejder sammen om bogen, og de to foreninger står bag den kommende udgivelse. Bogen hedder "Old Photos of St. Croix – Gamle fotografier fra St. Croix 1860-1917". Det er en tosproget bog, idet al teksten vil være både på dansk og engelsk. Alle fotografierne (og der er over 100) er fra danske arkiver eller ejes af danskere. Omkring halvdelen har aldrig før været udgivet. Bogen er sågodt som færdig, og vi er i gang med at søge fonde.

Også i år har der været studerende fra Københavns Universitet på St. John. Hele tre, - idet der også har været en dykkende arkæolog af sted. Det er jo et samarbejde med Arkæologen Ken Wilde fra St. Johns National Park Service, og det er NPS som financierer det. Denne

fortsatte kontakt og samarbejde mellem Ken Wilde og Niklas Thode Jensen, giver ikke alene unge studerende interessante muligheder, men giver også os i DVS spændende foredrag – måske til vores februarmøde.

2c Informationsudvalget (FB)
Det var Erik Marcussen, der besteg podiet. Han orienterede om, at Informationsudvalget reelt var nedlagt og erstattet af web-udvalget, med Ben Säbel som formand. Ben var forhindret i at være til stede og derfor redegjorde Erik Marcussen for udvalgets virksomhed i det forløbne år.

Erik orienterede om, at bestyrelsen ikke var tilfreds med hjemmesiden – ikke mindst var der ting, der burde opdateres bedre. Det var et forhold, der vil blive vægtet højt i den kommende bestyrelsesperiode.
Erik orienterede også om, at de tanker/planer, der havde været om at medlemmerne fik etableret et onlinemedlemskartotek var skrinlagt, i hvert fald indtil videre, som følge af, at det ville indebære en hel del udviklingsomkostninger for selskabet.

2d Festivaludvalget Walther Damgaard (WD)
Festivaludvalget tog det roligt henover Jul og Nytår, og holdt sit første møde i februar 2008, og siden hen er det blevet til tre mere. Pudsigt nok har det været Festival 2009, der har været fast punkt på dagsordenen. Der er lavet en køreplan for Festival 2009. Vi startede med en grov tidsplan, som hen ad vejen bliver mere og mere detaljeret.

Vi sendte i maj invitationerne af sted til vore venner på øerne med forslag om afholdelse af Festival 2009 i ugerne 31 og 32 - det er fra den 25. juli til den 8. August. Fra begge foreninger på øerne har vi modtaget tilsagn om, at tidspunktet er accepteret, så det ligger nu fast. Hvad der derimod ikke ligger helt fast endnu, er gæsternes rejserute og dermed ankomsttidspunkterne, men det arbejderes der fortsat med. Det er også fastlagt - og på Jyllandsmødet accepteret af de af vore jyske og fynske medlemmer, der deltog, - at gæsterne i den første uge d.v.s. indtil fredag skal til Jylland-Fyn. Transporten til og fra Jylland-Fyn arbejder vi på at klare med en bus som for 4 år siden.

Aktivitetsplanerne for Jylland-Fyns besøget er overladt til de grupper, der blev dannet på Jyllandsmødet. Aktiviteterne under Københavnsbesøget er delvist fastlagt og i nogen udstrækning gengangere, men også nye besøgsmål. Således blev det ene af festivaludvalgsmøderne henlagt til Møns Klint i form af en ekskursion i et særdeles flot vejr, præcis sådant et vejr, som Møns Klint skal besøges i. Så et besøg på Møns Klint er af målene, der arbejdes med.

Som jeg sagde, har vore venner derude accepteret tidspunktet, og vi ved, at 30-40 STX'er har udtrykt interesse. Men vi ved også, at både finanskrise og $-kurs er imod. Vi har, som de fleste nok allerede har bemærket, i sidste nummer af bladet allerede bedt medlemmer om at melde sig som værter. Indtil nu har vi fået 23 positive reaktioner. Vi har brug for flere. Vi har afsendt den første ansøgning om fondsstøtte Festival 2009 og fortsætter nu arbejder med at søge diverse fonde.

Så meget fra Festivaludvalget, hvor jeg gerne til de øvrige medlemmer vil sige tak for et godt samarbejde.

2e Mødeudvalget Marianne Gall (MG)
En, som sædvanlig, kort redegørelse for aktiviteterne i mødeudvalget i det forløbne år: Siden generalforsamlingen den 3. november 2007 har der været 8 medlemsmøder/aktiviteter, lidt mere end vi plejer.

23/11-076 Taastrup. Foredrag af Niels Chr. Nielsen om kortlægningen af St. Croix og hvordan plantagesystemet udviklede sig. Efterfølgende et lotteri.
8/2-08 Taastrup. Foredrag af Laura Thatt og Jonas Møller Pedersen, som havde været praktikanter for National Park Service på St. John, hvor de havde arbejdet med både historie og arkæologi.
12/4-08 Nationalmuseet. Foredrag, af Per Nielsen, for både os og Nationalmuseets Venner, om "Vestindere i Danmark".
17/5-08 Christiansfeld. "Fællestræf" hvor arkitekt Jørgen Toft Jessen tog os på en lille byvandring og fortalte om de historiske bygninger.
3/8-08 Skovtur i Dyrehaven for bl.a. at møde de 2 udvekslingsstudenter fra øerne, Miguelina fra St. Croix og Brandon fra St. Thomas.
26/9-08 Taastrup. Per Helmer Hansen fra Ørestad Gymnasium viste 2 film om "Tropeøen vi solgte" lavet af et mediehold fra gymnasiet, som havde været på besøg på St. Croix sidste år.
18/10 Horsens. Anne Walbom viste billeder fra karnevalet i Frederiksted i begyndelsen af i år og informerede lidt om Festival 2009.
24/10-08 Taastrup. Netop afsluttet møde med vores 2 udvekslingsstudenter, Helle Bruhn Kongsted og Lotte Kristine Dysted. De fortalte om deres oplevelser på turen ud til øerne denne sommer.
Næste møde den 28/11-08 Taastrup. Dorthe Paaske fortæller om en tante, Alma Latima og hendes kuffert, som indeholdt mange spændende ting. Derefter vil der være lotteri.
Jeg vil godt sige tak til alle de medlemmer, gæster, foredragsholdere og hjælpende hænder, som har været med til at forme møderne; håber også på stor tilslutning i den kommende sæson !

2f Medlemsbladet Finn Ferrall (FF)
Der er siden sidste generalforsamling udkommet 5 blade, desværre var der nogle uheldige sider hvor billedkvaliteten ikke har levet op til mine ønsker. Det skyldes bl.a. tekniske problemer, her tænker jeg især på den dårlige trykteknikske kvalitet, som regnskabet i sidst udkomne blad har. Det skulle fremover kunne undgås, idet jeg har fået opdateret mit program, så det nu kan håndtere det tilsendte materiale bedre.

Jeg har før ytret ønske om en bedre kvalitet af det papir vi bruger til bladet. I den forbindelse har jeg kontaktet vores trykkeri for at høre om det var muligt at få en bedre kvalitet, f.eks. glittet papir med samme vægt som det vi får trykt på nu (80 gram papir), men for at opnå et ordentligt blad med dette papir, så skulle vægten op på 120 gram papir, så vil det blive ca. dobbelt så dyrt at udsende bladet. Derfor må vi så nok fortsætte med den kvalitet papir, vi har nu.

Så vil jeg gerne slutte af med at takke de mange medlemmer, som har sendt mig diverse artikler til bladet. Jeg synes det har været spændende læsning og det håber jeg selvfølgelig, at alle vore medlemmer

også synes. Og jeg modtager fortsat meget gerne artikler fra vore medlemmer. Til slut en tak til de øvrige medlemmer af bladudvalget for godt samarbejde.

2g Medlemssekretariatet Erik Marcussen(EM)
Ved aflæggelsen af beretningen på generalforsamlingen 2007 blev det oplyst, at der var 420 aktive medlemmer, til sammenligning med at medlemstallet i de foregående år havde bevæget sig mellem 325 og 350 medlemmer. I dag har selskabet 381 medlemmer. Så medlemsskaren er godt nok faldet lidt, men antallet af medlemmer ligger dog stadig noget over tidligere tiders niveau. Forhåbentlig er det kontingentforhøjelsen, der er forklaringen – ikke utilfredshed med selskabets aktiviteter.

Den største udfordring for medlemssekretariatet er stadig at få opkrævet medlemskontingentet. Mange medlemmer overser desværre girokortet, hvilket fører til, at vi skal bruge tid og penge på at udsende nogle kedelige rudekuverter. Det vil vi godt slippe for.

I dag har medlemssekretariatet mailadresser på godt halvdelen af medlemmerne. Det vil vi udnytte til at informere mere – og forhåbentlig også bedre – om aktiviteter i selskabet og dets omverden, som kunne være interessante for medlemmerne, så husk at melde ændrede mail-adresser.

Og hjemmesiden vil vi fortsat godt gøre noget mere ved – men det er også et spørgsmål om økonomi. Det arbejder vi videre med her i 2009.

2h Arkivet (WD)
Der er ikke så heftig aktivitet i arkivet. Vi har fortsat lidt problemer med temperaturen, og desværre har vores flinke vært ikke andre lokaler, vi kan låne, men står for at skulle installere ventilationsanlæg i varmevekslercentralen, som er vores gennemgangs-nabo. Så vi håber på bedre tider.

Vi har i det forløbne år modtaget forskellige effekter bl.a. nogle kakler, fade og krus fra øerne, nogle gamle DVS emblemer, billeder af gamle gendarmuniformer, 2 gamle skolebøger om planter og fugle, et par hæfter fra transferday 1981 og 1987, en cd med indskannede gamle postkort og en cd med Ørestads Gymnasiums elevers tv-program fra øerne 2008.
Men skulle nogen høre om eller kende til et godt og billigt lokale vil vi meget gerne have et tip.

2017 udvalget (AW)
Siden sidste generalforsamling er et nyt udvalg blevet nedsat. Udvalgets medlemmer er: 3 fra bestyrelsen: Walther Damgaard, Erik Marcussen og mig (som formand). 2 udenfor bestyrelsen: Louise Sebro og Hans Torpet.
Vi har holdt 2 møder.

Udvalgets opgave er helt konkret at foreslå aktiviteter, som skal finde sted i 2017, som er 100-året for overdragelsen af De Dansk Vestindiske Øer til USA. Det vil være ønskværdigt, at det ikke blot bliver et lille PUF, men at der hele året overalt i Danmark vil finde aktiviteter sted, som ikke blot er til glæde for Selskabets medlemmer. Nej, vi forestiller os noget større. Visionen er, at det gerne skulle blive et år, hvor alle danskere u-

standselig vil blive mindet om det tidligere Dansk Vestindien.
Se en sådan vision kræver jo store forberedelser og økonomi og samarbejdspartnere.
Vi er på idé-udviklings-stadiet. Så jeg vil helst ikke sige for meget om vores ideer, for de kan sagtens forandre sig hen ad vejen. Men jeg kan sige så meget, at vi **ikke kun** tænker i bøger og udstillinger. Vi vil også gerne udvikle selskabet hen ad vejen, d. v. s. gå i gang med nye aktiviteter, som er overskuelige. Her mener jeg f.eks. den lille slægtsforsker-gruppe, som starter den 2. november.
Vi har også overvejet, om vi ikke sammen med et rejsebureau skulle lave en tur til Ghana for vores medlemmer. Vi har talt om foråret 2010.
Med andre ord – vi er startet og har allerede mange nye ideer. Men vi kan sagtens bruge flere. Først senere vil vi luge ud i dem og mere målrettet beslutte, hvad vi skal satse på. Præcis hvordan processen bliver, har vi endnu ikke besluttet.
Efter denne beretning spurgte dirigenten generalforsamlingen om der var nogen kommentarer til udvalgenes beretninger.

Bemærkninger til beretningen:
Erling Byhring oplyste, at der den 20. december i år oprettes en direkte flyrute fra Danmark til St. Thomas. Bestyrelsen holder sig orienteret.

Asger Larsen nævnte muligheden af en alternativ rejseleder til „trekantrejsen“, Ghana-V.I.-Danmark, i tilfælde af forfald blandt påtænkte rejseledere.

Beretningerne blev herefter alle enstemmigt godkendt.

Ad3. Forelæggelse af regnskab (EM)
Regnskabet blev forelagt, ledsaget af følgende gennemgang af regnskabet:

Hvis vi ser på selskabet isoleret – altså uden at indregne festivaludvalg, kulturudvalg og mødeudvalg – er der en forbedring sammenlignet med forrige år. I størrelsesordenen 9 t.kr. Kontingentindtægterne er stort set de samme – til trods for lidt færre medlemmer, hvorimod vi har kunnet reducere udgifterne lidt. Men medlemsbladet er stadig den største post i regnskabet – tryk af bladet og portoen tegner sig tilsammen for godt 2/3 af de samlede udgifter. Men summa summarum – det ender med et samlet overskud på knap 45 t.kr. til selskabet.
Når vi ser på Festivaludvalget er det lidt sværere at sammenligne, i og med sidste års regnskab var påvirket af et samlet Festivalbidrag på 45 t.kr. fra de, der var på øerne i 2007. Men netto er der blevet lagt 46 t.kr. i kassen – til sikring af at vi kan gennemføre Festival 2009 uden at komme i økonomisk uføre.

Kulturudvalget ender med et underskud på 11 t.kr. – først og fremmest som følge af, at der er brugt i alt 33 t.kr. til projekt ungdomsudveksling.

Mødeudvalget ender i balance – møderne har således hvilet i sig selv, hvilket også er i overensstemmelse med selskabets målsætning på dette område.

Hvis vi så ser på det samlede resultat – altså selskabet og dets udvalg under et – ender vi på et samlet – positivt – resultat på 80 t.kr. At det ligger lavere end sidste år skyldes først og fremmest, at indeværende års regnskab ikke indeholder festivalbidrag fra rejsedeltagere, og

at vi sidste år modtog 30 t.kr. i tilskud fra Kulturministeren til ungdomsprojektet.

De 80 t.kr. kan vi genfinde på statussiden – hvis vi går videre hertil. Den samlede balance er tæt på millionen – med stort set hele formuen i obligationer.
Ser vi på formuens fordeling – hvem ejer hvad af selskabets aktiver – så er resultatet det, at Festivaludvalget råder over i alt 420 t.kr. til festivalafvikling, mens Kulturudvalget har en kvart million reserveret til gennemførelse af kulturudvalgsprojekter.
Selskabet råder så sluttelig over 312 t.kr.
Regnskabet blev enstemmigt godkendt.

Ad4. Forelæggelse af budget, herunder fastlæggelse af kontingent (EM)
Budgettet blev fremlagt med følgende ledsagende kommentarer fra Kasseren:
Budgettet for det regnskabsår, vi har taget hul på, er baseret på et uændret kontingent, 225 kr. årligt til selskabet suppleret med et festivalkontingent på 75 kr. pr. husstand. Altså stadig kun 300 kr. årligt pr. husstand.
Vi satser på at komme op på 400 medlemmer igen i løbet af året – som det også fremgår af budgettet. På udgiftssiden er medlemsbladet – tryk og porto - den største post, fulgt af kulturudvalgets udgifter til først og fremmest ungdomsudvekslingen.

I budgettet indgår der også et beløb til eventuel leje af et arkivlokale. Selskabets bøger og andre arkivalier fylder og skal gerne opbevares betryggende – vi prøver at prøve at finde et alternativ til selskabets nuværende arkiv, som et medlem i dag beredvilligt – og gratis – gennem nogle år har stillet til rådighed for selskabet. Det vil kasseren godt sige tak for.

Ved indgangen til næste regnskabsperiode – altså pr. 30. juni 2009 – forventer selskabet at råde over en samlet formue på en million – men realistisk set må vi nok indstille os på, at en del forsvinder ret hurtigt, i og med vi ikke i dag ved, hvor stor medfinansiering vi kan få til festival 2009.
Budgettet blev enstemmigt vedtaget.

Ad5. Behandling af fremsatte forslag.
Der var ikke kommet nogen forslag.

Ad6. Valg af bestyrelse
Marianne Gall, Anna Lykke Jensen, Jonna Skourup Christensen og Finn Bagger var på valg og villige til genvalg på nær Finn Bagger . I stedet blev foreslået **Jonas Møller Pedersen.**
Jonas blev enstemmigt valgt.

Ad7. Valg af revisorer
Flemming Bergqvist og Henrik Teileskov foreslås genvalgt. Begge blev genvalgt.

Ad8. Valg af revisorsuppleant
Jens Benoni Willumsen foreslås genvalgt. Han blev genvalgt.

Ad9. Eventuelt
Anne Walbom fortalte om hendes forbindelse med Nyhavn Rejser og uddelte brochurer. Herefter takkede hun Finn Bagger for godt samarbejde i bestyrelsen og overragte ham en flaske 12 år gammel rom!

Anne Walbom sluttede generalforsamlingen med at takke dirigenten for godt arbejde og overrakte 2 flasker rødvin.
Finn Ferrall

Referatet er godkendt af dirigenten,
Hans Torpet.

Bogsiden

Dansk Vestindisk Selskabs bøger og postkort tilbydes medlemmerne til fordelagtige priser.

"De Frifarvede"
- af Henrik Hertz i anledning af 150 året for slaveriets ophævelse i Vestindien. 81 sider,1998. **Pris kr. 90,-**

"Flåden og Dansk Vestindien"
- Den danske flådes togter til Caribien 1671-1917. Af Per Nielsen. 48 sider, Kbh. 1997 **Pris kr. 40,-**

"Fra Slavesang til Soca"
- Historien om musikken fra de tidligere Dansk Vestindiske øer. Af Ole Bidstrup m.fl. 63 sider, 1991. **Pris kr. 40,-**

"En officer i Dansk Vestindien og hans fritidsbeskæftigelse"
- Redigeret af Steffen Linvald. 122 sider, DVS Kbh.1988. **Pris kr. 40,-**

"Dansk Vestindien for 250 år siden"
- J.L. Carstens: En almindelig beskrivelse om alle de Danske, Americanske eller WestIndiske Eylande. 164 sider, 1981. **Pris kr. 50,-**

„DANSK VESTINDIEN, ISLANDS OF BEAUTY AND BOUNTY"
Uddrag fra C. E. Bærentzens værk DANMARK, udgivet 1856, Oversat til engelsk og genudgivet med både dansk og engelsk tekst. 94 sider. Nina York, St. Croix 200, **Pris kr. 70,-**

"Kunstnere i tropesol. Skitser"
- akvareller og malerier fra det tidligere Dansk Vestindien. Af Ole Bidstrup m.fl. 87 sider, DVS Kbh 1992. **Pris kr. 40,-**

Pose med 4 postkort

4 forskellige. motiver, dobbelte og med kuverter

Pris pr. sæt kr. 25, -
5 sæt kr. 100, -

„Toldvæsenet i Dansk Vestindien, 1672-1917"
Poul Erik Olsen, 1988, 261 sider, indbundet m. fotos, billeder og ill. **Pris kr. 60,-**

„Kunstakademiets Vestindienstudier opmålinger 1961 af bygninger på St. Thomas og St. Croix"-Dahl og de Fine Licht, 2005, 300 sider, 30 x 24 cm, indbundet **Pris kr. 350.-**

ST. CROIX 500 YEARS. Pre Columbus to 1990. By Erik J. Lawaetz. Second edition. Paperback. **Pris kr. 50,-**

„I Orkanens Øje"
Af Signe Trolle Gronemann og Rikke Vindberg: Beretninger fra Orlogsskibet Valkyriens togt til Dansk Vestindien 1915-1917, 202 sider, DVS 2005. **Pris kr. 200,-**

DVS-emblem (kr. 25,-) og bøger kan købes ved møder eller bestilles pr. brev, mail, telefon hos:

Cay Andersen,
Færøvej 15, 4180 Sorø
E-mail: bogsalg@dwis.dk
Tlf.: 57 83 11 27

Priserne er ekskl. porto og forsendelseskuvert. Betales på et vedlagt girokort.

Dansk Vestindisk Selskab

har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel „Danish West Indian Society“. Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben „Dansk Vestindien“ og senere reorganiseret. I 1969 blev navnet ændret til “Dansk Vestindisk Selskab“, som er landsdækkende, men har hjemsted i København.

Selskabets formål er:

a. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til U.S. Virgin Islands, det tidligere Dansk Vestindien, samt alle andre, der har interesse i at opretholde og skabe kulturelle og venskabelige forbindelser til øerne, og bevare minderne om Dansk Vestindien.

b. - at informere om og støtte interessen for U. S. Virgin Islands og dets historie i Danmark, samt støtte interessen for Danmark i U.S. Virgin Islands.

Formålet søges gennemført ved:

a. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.
b. - Udgivelse af et medlemsblad og andre publikationer f.eks. hjemmeside.
c. - Samarbejde og korrespondance med andre foreninger med tilsvarende formål.
d. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg, herunder udveksling af unge mellem Danmark og USVI.

Årligt kontingent:
300 kr pr. husstand.

(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Indmeldelsesblanket

Medlemssekretariatet
Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Navn

Gade

Postnr: Telefon/E-mail:

By:

Dansk Vestindisk Selskab

Bestyrelse og adresser

Formand: **Anne Walbom**, ☎ 33 24 10 20, Lykkesholms allé 2 A, 4. sal 1902 Frederiksberg C. e-mail: formanden@dwis.dk

Næstformand: Walther Damgaard, ☎ 56 63 09 18, Blegdammen 30, 4600 Køge. e-mail: festivaludvalget@dwis.dk

Bestyrelsessekretær: **Anna Lykke Jensen**, ☎ 43 99 80 50, Skolevej 43, 2630 Taastrup; e-mail: bestyrelsessekretaer@dwis.dk

Medlemssekretariat og Kasserer: **Erik Marcussen**, ☎ 49 18 14 34, mobil 26 22 41 34. Græsager 302, 2980 Kokkedal. e-mail: sekretariatet@dwis.dk
DVS-konto: Lån & Spar Bank, reg.nr. 0400 konto 117 00 79724

Medlemsblad: **Finn Ferrall,** ☎ 44 97 70 24, Fuglehavevej 7, 2750 Ballerup. e-mail: medlemsbladet@dwis.dk, *Erik Marcussen, Anne Walbom,Jonas Møller Pedersen.*

Web-udvalg: Webmaster: **Ben Säbel,** ☎ 33 73 13 65, Bredgade 35 B, 2. sal, 1260 København K, e-mail: webudvalget@dwis.dk; *Finn Ferrall, Erik Marcussen.*

Mødeudvalg: **Marianne Gall**, ☎ 38 86 10 69, Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse, e-mail: mgall@c.dk; *Per Dahl*, ☎ *44 98 71 13*, *Holmesvinget 15, 2730 Herlev, e-mail: perd@gf-forsikring.dk; Anna Lykke Jensen; Jonna Skourup Christensen,* ☎ *36 17 13 05, Rønhaven 4, 2500 Valby*, *e-mail: jskourup@privat.tele.dk.* Uden for bestyrelsen: *Kirsten Christiansen.*

Jonna Skourup Christensen
Bestyrelsesmedlem

Per Dahl
Bestyrelsesmedlem

Jonas Møller Pedersen
Bestyrelsesmedlem

Kulturhistorisk udvalg: **Anne Walbom**, e-mail: kulturudvalget@dwis.dk, *Jonna Skourup Christensen, Jonas Møller Pedersen,*☎ 22 43 81 18, *Frederiksborgvej 29, 2. tv, 24oo KBH, NV, e-mail: jompemail@gmail.com.* Uden for bestyrelsen: *Louise Sebro, Niklas Thode Jensen, Finn Bagger, Laura Thatt.*

Festivaludvalg: **Walther Damgaard,** *Marianne Gall, Erik Marcussen, Anne Walbom.* Uden for bestyrelsen: *Lis Andersen Torpet.*

2017-udvalg: **Anne Walbom**, *Erik Marcussen, Walther Damgaard.* Uden for bestyrelsen: *Louise Sebro, Hans Torpet.*

Selskabets kontaktpersoner

Nordjylland:
Bodil Vidarsson, Tulipanvej 2, 9850 Hirshals.☎ 98 94 92 40

Fyn:
Jens Benoni Willumsen, Birkelyvej 52, Nr. Lyndelse, 5792 Årslev. ☎ 65 90 18 12.

Midtjylland:
Edith Christiansen, Hvedevænget 63, 8700 Horsens, ☎ 75 64 12 88

Sydjylland:
Lilly Grønborg, Hans Tausens Vej 56, 6100 Haderslev ☎ 74 52 74 90

Eftersendes ikke ved vedvarende adresseændring, men tilbagesendes med oplysning om ny adresse.

Dansk Vestindisk Selskab
Græsager 302
2980 Kokkedal

POST
PP DANMARK

Government House, St Croix
Foto: Finn Ferrall

Deadline for artikler til blad 2009-1 er 1. januar